

τὸν ἀγαλματοποιὸν κ. Γ. Βιτάλην, οὗτονος τὸ ἐπίγραμμα ἐφίλοπόνθησεν ὁ ἀοιδίμος Φίλιππος Ἱωάννου κατὰ τὰς τελευταῖς τοῦ βίου του ἡμέρας. Ἔπειδὴ δὲ τοῦτο δὲν ἐπήρκει εἰς τὴν παράστασιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἴδρυσεως τοῦ μνημείου, ἐπειδὴ θῆται ἔνος τῆς συντάξεως αὐτοῦ ὃ νῦν ἐπαξίους γυμναστικῶν ἐν Χίῳ κ. Γεώργιος Ζολώτας. Τὸ δὲ καλλιτέχνημα τοῦτο παριστὰ τὴν Ἐρμούπολιν ἐν περιφανεῖ ἀναγλυφῷ γονυπετᾷ ἐπιγράφουσαν τὸ ἐπίγραμμα. Ἀνωθεν αὐτῆς εἶναι τεθίμενη βάσις, ἐφ' ἣς σταρκοράγος λάρνακας καὶ ἐφ' αὐτῆς κοιμώμενος ἕλων, τὴν ὑπώρειαν τουσαν ἐλληνικὴν ἀνδρείαν παριστῶν. Τοιοῦτο τὸ καλλιτέχνημα τοῦτο, οὗτονος ἡ τοποθέτησις περατοῦται ἐντὸς τῆς ἔδυομάδος τὰ δὲ ἀποκαλυπτήρια τελεσθήσονται προσεχώς.

— Έξεδρον τὸ τεῦχος τοῦ Μαίου τῆς «Ἐλληνικῆς Γεωργίας», τοῦ ἀξιολόγου γεωργικοῦ περιόδου, τοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς ἐπιθεωρητοῦ τῆς γεωργίας κ. Π. Γενναδίου. Πειρεύμενα αὐτὸν εἴσιν: Οἶνος: σταφιδῖται.—Περὶ τοῦ περιονοσπόρου τῆς ἀμπέλου, ὑπὸ Π. Γενναδίου.—Οἱ οὕποις τοῦ Ζαππείου ὑπὸ Π. Γενναδίου.—Οἱ δημοτικοὶ φόροι: ἐν Εύρωπῃ (μετάφρασις).—Οἱ περιώνυμοι οἵνοι εἰς κοινᾶς γαίας (μετάφρασις).—Οργανικὰ καὶ χημικὰ λιπάσματα (μετάφρ.).—Πότε πρέπει νὰ κλεδωνώμενοι δένδρα (μετάφρ.).—Περὶ βοικυητίας (μετάφρ.).—Αλληλογραφία.—Διάφορα.

—'Εξέδόθη πάσαντας το Θ' τεῦχος τοῦ «Ἐγχειρίδου» Ἐμπορικοῦ Δικαιίου των Γάλλων συγγραφέων CH. Lyon-Gaen καὶ L. Renault κατὰ μετάφρασιν τῶν παρ' ἡμῖν δικηγόρων κα. Σ. Κ. Μπαλένου καὶ Γ. Δ. Μελισσονυρού.

— Ἐκ τοῦ ἐν Λειψίᾳ ἀλληγενοῦ Πολυχρωμοῖθυγραφεῖου τοῦ κ. Ι. Δ. Νεράντζη ἔξεδόθη γεωργικὸς Ἀτλας πρὸς χρῆσιν τῶν στοῖχοις ἀλληγενοῖς σχολέοις καὶ γυμναστοῖς σπουδαῖον κήδωνταν. Ὁ Ἀτλας οὗτος, τὸ δεύτερον νῦν ἐκδιδόμενος, περιέχει μόνον τὸ πολιτικὸν μέρος, ἕτοι 19 χάρτας τῶν διαφόρων κρατῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν πέντε ἡπείρων, τιμᾶται δὲ ψρ. χρυσῶν τριῶν.

NEA BIBAIA

Γερεαλογικὰ μελετήματα εξ ἀρεκδότου πραγματείας. Τὸ ἀθηναϊκὸν ἀρχοντολόγιον καὶ ὁ βυζαντινοῦμδος ἐν Ἀθήναις. Α'. Τὸ γένος Λίμπονα (μετὰ γενεalogικοῦ πίνακος) ὑπὸ Κωνστ. Α. Χρηστομάνου, φοιτητοῦ. 'Ἐπὶ τῇ πεντηκοντατετρή τοῦ 'Εβν. Πανεπιστημίου. 'Ἐν Ἀθήναις. 1887. 8ον, σελ. 27. Τιμᾶτα: δραχμῆς.

Η προκειμένη μελέτη, ήτις, πλὴν τοῦ προσηργμένου γενεαλογικοῦ πίνακος, εἶχε δημοσιευθῆ ἐν τῷ τελευταίῳ φυλλάδιῳ τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Παρνασσοῦ, καίπερ μεκρά τὸν δύοκαν, ἐνώπιοι πολλήν τὴν ἀξίαν καὶ κινεῖ τὸ διαφέρον πρὸς ἀνάγνωσιν, κυρίως δὲ τῶν φιλαθηναίων, διότι διαχέει φώς, ἔτσι των καὶ ἀμυνδρόν, εἰς σκοτεινὰς σελίδας τῆς ἀθηνα-
κῆς ἴστορίας.

‘Η ἀρχικὴ καταγωγή, ή ἀνάπτυξις καὶ ή ίστορία τοῦ ἀθηναϊκοῦ ἀρχοντολογίου κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα καὶ τοὺς νεωτέρους χρόνους εἶνε ίστορικὸν θέμα μέχρι τοῦδε ἀλλίστι καὶ ἔξερνυθνεν· καὶ τοῦτο διότι παρ’ ἡμῖν καὶ πάτα μὲν ἄλλῃ, ἀλλὰ κυρίως αἱ ίστορικαὶ καὶ γεωγραφικαὶ μελέται παραμελοῦνται· μόλις δὲ κατὰ μεγάλα χρονικὰ διαστήματα προκύπτει εἰς φῶς μονοί· ραφία πρωτότυπος ἀξέιδια λόγου, γενικοῦ ἢ τοπικοῦ διαφέροντος, πόρισμα οὐσά ἀληθῆν, ἐπιστημονικῆς εὐέλετης, καὶ δημιουργία κάρτον καὶ πονητήδων.

Διὰ τοῦτο μετά χαρᾶς γαιτείζουμεν τὸν ἔμφαντιν τῶν δλίγων τούτων σείλων τῷ γενεαλογικῷ μελετημάτων τοῦ κ. Κώνσταντινοῦ Χρηστομάνου, καλῆς ἀπαρχῆς μελέτωνος ἔργου. Εἴνει δὲ ἡ χαρᾶ ἡμῖν ἔτι μείζων, διότι ὁ κ. Χρηστομάνος φοιτητής ἦτε *καὶ* ἐν νεαρωτάτῃ ἡλικίᾳ ἐπέδοθεν εἰς τοι- αύτας μελέτας, πρὸς ταῖς τῆς ἐπιστήμης του, μετὰ ζήλου μαρτυροῦντας ἐπίδοσιν καὶ ἀλίσιν πρὸς αὐτάς, διπερ δυστυ- γῶν ἐδὲν εἰς τοιμήσεις τύμπανον.

Α' Άλλοι δέν είναι συγχρόνες σημερον.

Άλλα δέν είναι τὸ φρόντισμα. Ο. κ. Χρηστομάνος ἐν
ἀρχῇ προτάσσει δῆλος περὶ τοῦ ἐπὶ τῆς φραγκοκρατίας
ἀθηναϊκοῦ ἀρχοντολογίου, οὗτον τὰ γένη ἔθεωροῦντο κατὰ
παράδοσιν δώδεκα· εἴτα δὲ εἰσέρχεται· εἰς τὸ κύριον θέμα
του, τὴν ἔρευναν τοῦ γένους. Λίποντας ή Λιπονᾶς ὅπερ
θεωρεῖται λατανῆς αὐτονομίας· γεγονός ἡ μάχη

τοιούστον ἐκ τῶν φραγκικῶν γενῶν τοῦ ἀρχοντολογίου· διότι
ἡ ἦλια τοῦ ὄνδρατος αὐτοῦ καὶ μόνον φαίνεται ἀναμφι-
σθῆτή των· Ἰσπανικὴ (ἡ λέξις *limbo* ἐν τῷ γλώσσῃ τῶν Ι-
σπανῶν σημαίνει ἀστέρα, τὴν περιφέρειαν τοῦ ἥλιου, τῆς
σελήνης.) Οὐδός οὖν τὸν φαίνεται ἀρκούντων πειστικός,
ἀλλ' ὁ κ. Χρηστομάνος ἐπιφέρει ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θά προσ-
πορίσῃ καὶ μείζονα βεβαιότητα καὶ περίεονας ἀποδεῖξεις δι'
αύθεντικῶν πληροφοριῶν.¹ Αν ἔλλας ἀποδεῖξεις θετικώτεραι
δὲν καταδείξωσαν ἀλλοῦ τὴν γνώμην του, δυνατὸν ἡ ἦλια τοῦ
δημάρτου νὰ είναι καὶ βαζανιτινή, τοῦ παρακμάζοντος ἐλληνι-
σμοῦ, διότι ἔχουμεν ἐν τῇ δημάρτῳ διαλέκτῳ τὸ ἥγμα λιμπί-
ζομαι=δρέγομαι, καὶ ὄνομα λίμπα σημαίνον λάκκον
πλήρη θεάτος, κατὰ Κοραῆν ἐκ τοῦ λιβάς, ὥπερ καθ' Ἡ-
σύχιον σημαίνει «πηγή, σταγῶν» καὶ τὸ λιμπίζομαι δὲ
ἐκ τοῦ λιμβός, ὥπερ καθ' Ἡσύχιον σημαίνει τὸν λίχνον,
τὸν ἀπλότερον, τὸν λιξάρην. *Τύπαρχες* δὲ καὶ βαζανιτινὸν
ὄνομα Κωνσταντίνος Δούκας λιμπιδέριος. *Ιαὼς* δὲ καὶ τὸ
Διμπονικός ἦτο ἀρχικῶς Λίθονας, τοῦ β προφερομένου ἐν τῇ
κοινῇ ὡς μπ.

Τὰ πάντα τοῦ γένους Λίμπονα δὲ κ. Χρηστομάνος ἔρευνα
ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῆς Ιστορικῆς στοχῆς (18
ἐκατ.). Θεωρεῖ δὲ ἀνεπαρκεῖς τὰς πηγάς, διὸ καὶ περιορίζε-
ται εἰς τὴν ἑκτόδοσιν τῶν γνωστῶν μελῶν τοῦ γένους
τούτου, καὶ δὴ τοῦ Μιχαήλ Λίμπονα (περὶ οὗ καὶ ὁ κ.
Σπυρ. Λάζαρος ἐδημοσίευσε τινὰς ἐν ἀριθ. 584 τῆς
'Εστίας', ἀνδρὸς ἐκπατένευθέντος ἐν Βενετίᾳ καὶ αὐτὸύ
ἐπὶ 30 ἔτη διατριβήντος ὡς ἐμπόρου, εἴτα δὲ ἀποκαταστά-
θέντος ἐν Ἀθήναις τῇ πατρίδι: αὐτούν, ὅπου ἐγράφασθη ὑπὲρ
τῆς εὐημερίας τῶν συμπολιτῶν του, ὑπὲρ τῶν δικαιωμά-
των αὐτῶν ἀπέναντι τῆς τούρκικῆς ἀρχῆς, καὶ ὅπου ἔνεκα
τούτουν ὑπέστη μαρτυρικὸν θύματον ὑπὸ τῶν Ὁθωμανῶν τῷ
1678.

Διερχόμενος τὰ τοῦ γένους τούτου ὁ κ. Χρηστομάνος διὰ παρεκκλίσεως γράφει· καὶ περὶ ἄλλων οἰκῶν ἀρχοντικῶν, ιδίᾳ δὲ περὶ τοῦ Μπενιζέλου, τοῦ Γερένη· ή Γεράνη, διτις ὑπενθυμίζει· ὃ μῆτρα τὴν διμώνυμον συνοικίαν τῶν Ἀθηνῶν Γεράνειον, ὃ διπλὸς ὁ οἶκος οὗτος είχεν ἰδιοτείσεις, περὶ τοῦ οἴκου Ταφωντού, Κοτρικᾶ· ἢ Κοδρικᾶ, Χαλκοκονδύλη, Περούνη καὶ ἄλλων. Ἐν ὑποσημειώσει περιγράφων τὴν ἐνδυμασίαν τῶν ἀρχόντων, παραθέτει σάτυραν τῶν χρόνων ἔκεινων, ἀδομένην ἐν ταῖς ὡδοῖς, ὃτε ἡ ἀρχοντικὴ ἐνδυμασία κατέστη κοινὴ πρὸς δυσαρέσκειαν τῶν ἀρχόντων. Ἐν τῇ σατύρᾳ ταύτῃ τὸ χρυσούνταντον ὑφασμα (κιστεμέτι), διαιμαρτύρεται ἀς τι ἔμψυχον κατὰ τῆς βεβηλωσεως. Ἡ τελευταία στροφὴ ἔχει οὕτω

Μὲ φοροῦνε κ' ἡ φτωχαῖς
ποῦ σαρώνουν ταῖς αὐλαῖς
καὶ μετάνοιαν κουτσουλιαῖς.
Μὲ φοροῦν περθολαροῦδες
ποῦ σκουπίζουνε τῆς ῥούγαις.

Ἐπέρα παρέκβασις εἶνε ἡ περὶ τοῦ ἐπί Αθήνας θανάτου τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυριακοῦ Γερένη, πρὸς μητρός Διμήτριαν, μετονομασθέντος Παρθενίου, ταφέντος τοῦ 1770 ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγίας Ἐλεούσης, μηδὲ ὑπάρχοντι σήμερον, διότι ἐπὶ τούτῳ ἔκτισθη τὸ παλαιὸν κακουργοδηκτῶν μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Ὀθωνος. Ωστάντως περιεργός εἶνε καὶ ἡ εἰδῆσις διτί, ἐνθα νῦν κεῖται ὁ ναὸς τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, ὑπῆρχε ναὸς σημαντικῆς τῆς Ἀγίας Κυρᾶς, καὶ τοῦ ἐνταῦθα ἐπάφη τὸ σημεῖον τοῦ ἀρρενογονίας γόνου τοῦ οἴκου Καπετανάκη. ὁ Λεονάρδος Καπετανάκης.

“Η μικρά αύτη μελέτη θεωρεία ως δοκιμίουν, διότι και ὁ γράψας ἔν τις χωρίοις ἀναφέρεις ὅτι θέλει περὶ παραπλήσιων θεμάτων τῆς ἀθηναϊκῆς ἱστορίας πραγματευθῆ ἀλλαχοῦ, ἥ διτι θέλεις περὶ τῶν αὐτῶν, περὶ ὧν δέλαβεν, ἐρευνήσεις ἀκριβέστερον καὶ αὐστηρότερον, ὄμοδογία τιμώσα τὴν ἐργασίαν του καὶ μαρτυρόσυνα εὑνθήτητα κρίσεων καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν καθαρὰν ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν. Καλῶς δὲ ποιῶ ἐδημοσίευσε τὴν μελέτην ταῦτην περὶ Αἰγαίουν ως ἀπαρχήν, ἵνα δώσῃ ἀφορμὴν καὶ εἰς συζήτησιν, καὶ κινήσῃ τὸ διάφερον τῶν ἔχοντων ἴσως κεχρυμμένα που, παρημελημένα ἱστορικὰ μνημεῖα τοῦ ἀθηναϊκοῦ ἀρχοντολογίου.

Πηγάς τῆς μελέτης ταύτης παραθίστει χυρίως τοῦ περιγραφής Spon, George Wheler, τὸν Guillotière, τοῦ Εβεδούλου τὴν μελέτην περὶ τῆς ἀποικίας τῶν ὄρθοδόξων Αἴγανων ἐν Βενετίᾳ, τὴν οἰκουμένην τοῦ πατριαρχείου Τάρσου. Αθήνα

νας διὰ τὸν ἐπώδυνον καὶ. θάνατον τοῦ Μιχαὴλ Δίμπονα, διὸ ἔγραψεν δὲ Ἀντ. Μπουμπούλης, τὰς μελέτας καὶ τὰ ἑγγράφα τοῦ Buchholz καὶ Hopf, χειρόγραφόν τινα ἴστορίαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλας. Εἶχε δὲ ὑπὸ ὅψιν τους καὶ οἰκογενειακάς παραδόσεις τῶν ἐκ θηλυγονίας σωζόμενων ἀπογόνων τοῦ οἴκου Δίμπονα, καὶ ἀρχεῖον νοταρίου ἀδημαίου ἐπὶ τουρκοκρατίας, ὅπερ ἡμεῖς γνωρίζουμε διτοῦ ὑποτελείων ὑπόθηκη, ἀλλ᾽ δὲ κ. Χρηστομάνος ἀγνοοῦμεν διατοῦ δὲν ἐμνημόνευσε τοῦτο ρήτως. "Ισως δὲν ἐπετράπη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ κατόχου, ἐκ λόγων ἐπανεῖ τῆς μὲν μετριότητος, ἀλλ᾽ ἐπίζημον ἐπὶ ἴστορικον μελετῶν, αἵτινες πρέπει πάντας νὰ εἶναι μεμαρτυρημέναι, ὅσακις νέα γεγονότα καὶ νέα πρόσωπα φέρουσιν ἐπὶ τῆς ἴστορικῆς στηνῆς. "Ο. Κ. Χρηστομάνος ἐπιδειξίως παραβέτει τὰς γνωστὰς πηγάδας, οἷονεὶ ἑξελέγχων τὰς διὰ ἔχει ἐκ παραδόσεων ἐγγράφων μαρτυρίας, πολλαχοῦ ὅμως τὰς γεγονότα κατατελεῖ ἐντελῶς ἀμαρτύρητα, διόπερ ἐλπίζουμεν θέλει διορθώσων εἰς μελλόσας δημοσιεύσεις τους περὶ τοῦ ἀρχονταλογίου. Διότι αἱ τοιούτους εἰδίους μονογραφίας ἔχουσι μείζονα τὴν ἀξίαν, διταν διὰ τῆς παραβέσεως τῶν πηγῶν, διὰ τῆς κριτικῆς περὶ τῆς γνησιότητος αὐτῶν καθιστῶσιν ἀπότον τὸν ἔλεγχον τοῦ ἴστορικον ἔργου.

Παρατηροῦμεν δὲ τέλει τῷ κ. Χρηστομάνῳ διτοῦ δικέπαλος ἀστός δὲν ἥτο οἰκογενειακὸν ἔμβιημα τῶν οἰκων Κοδρικᾶ, Βενιζέλου, Μάκολα, Καπετανάκη καὶ Γέροντα, ἀλλ᾽ ἥτο σύμβολον τῆς Βυζαντινῆς ἀρχῆς ἐν γενικῇ χρήσει. Καὶ τὸ ἀνάγλυφον τοῦ δικέπαλου ἀστοῦ εὑρίσκεται εἰς ὅλους τοὺς ἀρχαῖους ναοὺς τῶν Κυκλαδῶν νήσων καὶ Ιονίων, καὶ τῆς Σπερεᾶς καὶ Πελοποννήσου. Εἶναι δὲ ὡς σαύτως ἐντετιχισμένον ὡς σύμβολον ἔξουσίας καὶ δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ὡς κόσμου αἴτη τῶν ὑπερβύρων τῶν ἀρχοντικῶν οἰκων τῶν Κυκλαδῶν, ἡ διὰ ἔμβλημα ίδιον ("Ορά" "Ύπομνημα Κυκλαδῶν νήσων. "Ανδρος, Κέας". ύπὸ Ἀντ. Μηλιαράκη σελ. 67 καὶ 90).

Ἐν τέλει τῆς μελέτης αὐτοῦ δὲ κ. Χρηστομάνος προστράτευμα πίνακα γενεαλογικὸν Α' ἐκ τοῦ ἀθηναϊκοῦ ἀρχοντολογίου τῶν οἰκων Ταφωνίου, Δίμπονα, Λίμπονα, Περούλη, Καπετανάκη καὶ Γέροντα, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἀμάρτυρον. Δὲ ἀμφιβόλομεν διτοῦ δὲ κ. Χρηστομάνος ἐν ταῖς ἐπομέναις δημοσιεύσεις αὐτοῦ περὶ ἄλλου ἀρχοντικοῦ οἰκου διεισπαράχει πλειοτέρας εἰδήσεις περὶ τῶν πηγῶν, ἐξ ὧν ἀφεταὶ τὰ ἴστορήματα τοῦ, διδών οὖντος εἰς τὴν ἀληθῶς καλὴν καὶ ἀξίαν λόγου ἐπιστημονικὴν μελέτην τους κύρος μεῖναν, διόπερ ἀπαιτεῖται, ὡς εἴπομεν, ἐπὶ παντὸς ἴστορικοῦ ἔργου.

Ἐκ γένει δὲ εἰπεῖν τὸ ἴστορικὸν τοῦτο φρόντισμα τοῦ κ. Χρηστομάνου εἶναι ἀξία λόγου συμβολὴ εἰς τὴν ἀθηναϊκὴν ἴστοριαν, δημιουργίαν δὲν μαρτρᾶς μελέτης καὶ ἐπιμελημένης, ἔνεχον οἰκονομίαν τῆς ὑλῆς καλὴν καὶ ἴστορικὰς ἀλλὰς ἀρετὰς ἐπαινετάς.

A. M.

"Η Παιδαγωγικὴ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ὑπὸ Μιχαὴλ Κ. Σακελλαροπούλου, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἐπανάστω Διδασκαλείου. "Ἐν Κερκύρᾳ, τυπογραφεῖον δ. Κοραΐτσης. 1909. Καλ. 200, 8ον.—Τιμᾶται δραχ. 4. "Ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τῆς Εστίας.

Τὸ κατ' ἐξοχὴν εὔληπτον καὶ μεθοδικὸν τοῦτο βιθέλιον, ἕπερ δὲ συγγραφένες συνέτασσεν ἓνα χρησιμεύοντα ὡς βάσις τῆς διδασκαλίας του ἐν τῷ μαθήματι τῆς διδασκαλίας, ἀλλ' ἐν φυσικοτελείας τοῦ εἰς τὰ κυριώτατα ἐν τῆς παιδιόνομιας καὶ τῆς κυρίως παιδαγωγικῆς, εἰναι βοήθημα ἀληθῶς ἀπαραιτητον εἰς πάντας τοὺς λειτουργούς τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσεως. Διαιρεῖται δὲ εἰς τρία μέρη, ὡς τὸ μὲν ἀ (παιδονομία) πραγματεύεται περὶ τοῦ σκοποῦ, τῶν μέσων καὶ τῶν παιδαγωγικῶν νόμων τῆς παιδονομίας, τὸ δὲ δ' (διδασκαλή) ὑπόδιαιρεῖται εἰς τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν Γενικὴν διδασκαλίαν (σκοπός, ὑλὴ καὶ μέθοδος τῆς διδασκαλίας—διάταξις τῆς ὑλῆς, ἡ κυρίως μέθοδος τῆς διδασκαλίας, ἡ τέλην τῆς διδασκαλίας) καὶ εἰς τὴν εἰδικὴν διδασκαλίαν (τὰ δημοσιευτικὰ μαθήματα, τὰ γλωσσικὰ μαθήματα—πραγματικῶν στατικῶν, ἀνάγνωσις, γραφή, γραμματικὴ καὶ γραμματικαὶ ἀκτήσεις—τὸ μάθημα τῆς ἀριθμητικῆς, τὸ μάθημα τῆς γεωμετρίας, τὸ μάθημα τῆς ἴστορίας, τὸ μάθημα τῆς γεωγραφίας, τὰ φυσικά μαθήματα—ἡ φυσικὴ ἴστορια, ἡ φυσιονομία—τὸ μάθημα τῆς ἴχνων γραφίας, τὸ μάθημα τῆς μουσικῆς, τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς). Τὸ δὲ τέλος μέρος (ἡ κυρίως παιδαγωγικὴ) πραγματεύεται περὶ τοῦ σκοποῦ

τῆς κυρίως ἀγωγῆς καὶ περὶ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ὡς παιδαγωγικοῦ καθιδρύματος.

II.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 12 Ιουνίου

Αἱ κατὰ τὸν μῆνα Μάιον ἐν γένει τελωνειακαὶ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων, ἐκτὸς τῶν ὑποτελωνείων, ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 1,743,860 καὶ 78)00, ἐνῷ κατὰ τὸν ἀντιστοιχὸν μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ ἐν γένει τελωνειακαὶ εἰσπράξεις, ἐκτὸς τῶν ὑποτελωνείων, ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 1,807,414 καὶ 54)00. Επομένως αἱ κατὰ τὸν ληξιαντα μῆνα τελωνειακαὶ ἐν γένει εἰσπράξεις ὑπερτέρησαν τὰς τοῦ ἀντιστοιχοῦ μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δρ. 656,446 καὶ 24)00.

— Μεταξὺ τῆς γαλικῆς κυθερινῆσεως καὶ τῆς ἡμετέρας διεξάγονται ἀπὸ τίνος διαπραγματεύσεις πρὸς ἀνανέωσιν ἐπὶ μίαν εἰσέστη διετίαν τῆς ληγούσης τὸν προσεχὴ σεπτέμβριον συμβάσεως ὃσον ἀφορᾷ τὴν πρὸ τριετίας ἀποσταλεῖσαν ἐνταῦθα πρὸς διοργάνωσιν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ γαλικήν στρατιωτικὴν ἀπόσταλην, ἡς ἀρχηγὸς καὶ αὐλίς ἔσται τοῖς στρατηγὸς κ. Βοσσέρ.

— Τὴν παρελθόνταν δευτέραν ἐγένετο ἐνταῦθα ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ "Αρεως ἡ ἐπέτειος τῆς θανατικῆς ποινῆς τοῦ Μιχαὴλ Ἀρτόζη, τοῦ δολοφόνου τοῦ ἀνεψιὸν αὐτοῦ Νικόλαον Ζώνιον. Τὴν ἐποιούσαν δὲ τρίτην ἐκαραπομήθη ἐν Λαυρείῳ δὲ Κοτρώνης, ὁ φονεύσας ἐν Καραρέζῃ τὸν ταμίαν τῆς γαλικῆς μεταλλευτικῆς Ἐταιρείας. Πέντε ἔτεροι κατάδικοι μετενέγχησαν ἐκ τῶν φυλακῶν Ναυπλίου εἰς Θεσσαλίαν, εἰς τὸ χωρίον Παλαμᾶ τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ, ἵνα ὑποστῶσι τὴν θανατικὴν ποινὴν δι' ἔγκλημα φόνου καὶ κλοπῆς κατά τίνος μυλωροῦ, δὲν προτγονιμένων εἰχον βασανίσει, αὐτὸν, τὴν γυνακάρ του καὶ τὸ τέκνον του. "Ετεραὶ θανατικαὶ ποιναί, ἐν δηλητικά δέκα ἔξ, ἐκτελεσθήσανται κατὰ σειρὰν εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους.

— "Ο πρεσβευτής τῆς Αύστρους γραφίας Βαρδώνος Τράσουτεμβρηγ μετεύθη εἰς Βέρην τῆς Ἐλευθερίας, ἔνθα ἀπέρχεται τὸν προσεχῆ μῆνα.

— "Απεφασίθη ὅπως τὸ κατάστημα τοῦ Δρομοκαΐτειυ Φρενοχομείου ἄρξηται λειτουργῶν μετὰ 15 ἡμέρας καὶ ἀροῦ ἐπενεχθῶσι τροποποιήσεις τινὲς ἀφορῶσαι τὸ τμῆμα τῶν μανικῶν, ἐν φύλακα δὲ τοῦ ποδοθετῶσι προσωρινῶς οἱ ἐνδεεῖς παράφρονες, δέκα τὸν ἀριθμὸν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Οἱ διαιτώμενοι ἐν τῷ φρενοχομείῳ τούτῳ θά διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς τους πληρώνοντας 350 δρ. μηνιαίως, εἰς τοὺς πληρώνοντας 250 καὶ εἰς τοὺς πληρώνοντας 60 δραχμάς, τούτους εἰς τοὺς ἔνδεεῖς. "Ἐν δὲ περιπτώσεις ὁ διαιτώμενος ἐνδέεις δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ τὸ ποσόν τοῦτο, ὑποχρεούνται δὲ δημόσιος, διστί τὸν ἀπέστειλεν ἡ αὐτὸς τὸ δημόσιον.

— Κυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου ἐκεδόθη ὁ νέος ἐκλογικὸς κατάλογος τοῦ δημοτοῦ Ἀθηνῶν κατὰ τὴν γενομένην ἐάρχη τοῦ παρόντος ἔτους τοῦ δήμου ἡνακεφόρησιν. Κατὰ τὸν γενομένον κατάλογον τοῦ δήμου ἡμῶν ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς 14,282, ἐνῷ κατὰ τὸν κατάλογον τοῦ 1886 ἀνήρχονται εἰς 11,549, τούτεστι ἐπῆλθεν ἐφέτος αὐξῆσις 2,733 ἐκλογίων.

— Τὸν προσεχὴ σεπτέμβριον ἀρχεῖται ἡ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ "Αρεως ἀνοικοδόμησις τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, διαπάντας τοῦ φιλογενεστάτου ἐν Αλεξανδρείᾳ ὁμοθυνοῦς κ. Αθέρωφ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Γ. Κ. Μυτιλήνην. "Ενεγράψαμεν ἀπαντας, εὐχαριστοῦμεν δὲ μέρις διὰ τὰς φιλικὰς ἐνέργειας καὶ τὴν ὑποστήριξιν. "Απηγόρευμεν καὶ ιδιαιτέρως.—κκ. Δ. Β. Παρισίους, Γ. Ν. Κ. "Αλεξάνδρειαν, Α. Λ. Ιωάννινα, Δ. Ι. Κ. Κέρκυραν, Ι. Γ. Δ. "Ανδρον, Γ. Π. Χ. Ιθάκην, Σ. Γ. Κέρκυραν, Χ. Ν. Α. Βώλον, Γ. Δ. Φ. "Υδραν, καὶ Α. Π. Μ. Παζούν. Τὰ ζητηθέντα ἀπέσταλησαν.—κ. Γ. Ι. Λ. Κέρκυραν. "Ελήφθησαν παρὰ τοῦ κ. Μπ. δραχ. 15.90, διε τηροῦμεν εἰς τὴν